Palliatieve attitude bij huisartsen

Haio: WEYNS Anneleen , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: DE CONINCK Tom , DE LANGHE Sarah , PRAET Erwin , Verstraete Stefan

Context: Palliatieve zorg is van cruciaal belang in het hedendaagse zorglandschap, gericht op het verbeteren van de levenskwaliteit van patiënten met levensbeperkende ziekten. Hierbij is een palliatieve attitude een kernbegrip in het huidige landschap. Toch bestaat hier weinig tot geen literatuur over op heden. Deze masterproef verkent de palliatieve attitude van artsen, met als doel een werkbare definitie te formuleren en de bijbehorende attributen, antecedenten en consequenties te identificeren van een goede palliatieve attitude.

Onderzoeksvraag: Definiëren van een eenduidige en werkbare definitie voor het begrip 'palliatieve attitude'

Methode: De methodologie van Avant & Walker's conceptanalyse werd toegepast in vijf stappen. Allereerst werd het concept "palliatieve attitude" gedefinieerd als "een geheel van opvattingen, gevoelens en genegenheden van een arts tot handelen t.o.v. een patiënt in een levenseinde situatie bij volwassenen". Vervolgens werden relevante literatuurbronnen geselecteerd met behulp van MESHtermen in databanken zoals PubMed en Google Scholar. Literatuur werd geanalyseerd en geëxtraheerd om antecedenten, consequenties en attributen te identificeren, passend bij een goede en universele palliatieve attitude van een arts. Dit werd gedaan aan de hand van een extractietabel. Vervolgens werden de begrippen geklasseerd onder overkoepelende termen, die nadien gecondenseerd werden tot een finale lijst met attributen, antecedenten, consequenten.

Resultaten: De bevindingen onthulden cruciale attributen van een positieve palliatieve attitude, waaronder effectieve communicatie, multidisciplinaire zorg, respect voor patiënt autonomie en een holistische benadering. Ook de persoonlijke overtuiging van de arts was een belangrijk attribuut. Antecedenten, zoals end-of-life educatie en cultureel begrip, overtuigingen van zowel zorgverlener als patiënt en ervaring van de zorgverlener werden geïdentificeerd als essentieel voor de ontwikkeling van een dergelijke houding. Consequenties omvatten adequate zorg, verrijkte ervaringen rondom de dood, verbeterde levenskwaliteit, kosteneffectiviteit en open communicatie.

Conclusie: Deze conceptanalyse biedt inzicht in de palliatieve attitude van artsen en benadrukt het belang van gerichte educatie en interventies. De resultaten wijzen op de noodzaak van het ontwikkelen van communicatieve vaardigheden, culturele competenties en multidisciplinaire samenwerking in de opleiding van artsen. De bevindingen dienen als basis voor verdere strategieën ter verbetering van de palliatieve zorg, met als uiteindelijk doel een respectvolle en holistische benadering voor patiënten in hun laatste levensfase te waarborgen.